

Lá Thư Thụ Nhân

Subject: Cóc cuối tuần --- Lá Thư Từ Ngục Tối
From: Trần Văn Lương
Date: December 21, 2017

Kính chúc quý anh chị một mùa Giáng Sinh an vui
và một năm 2018 an khang như ý.
Và xin kính gửi đến quý anh chị con cóc cuối tuần.

Đạo:

*Vì thương vận nước điêu linh,
Nên người phải đón Giáng Sinh trong tù.*

Cóc cuối tuần:

Lá Thư Từ Ngục Tối

*(Để tỏ lòng kính phục đối với những vị anh thư
nước Việt đang phải đón Giáng Sinh trong ngục tù
Cộng sản chỉ vì lòng yêu nước đã can đảm lên tiếng
bảo vệ nhân quyền, tự do và độc lập cho quê hương)*

Đêm đặc quánh, người tù ngồi chết lặng,
Tiếng đàn ca vắng vắng lắng qua song,
Gắng gượng xua nỗi tuyệt vọng trong lòng,
Tay nguệch ngoạc đôi dòng cho con gái.

x

x x

Con yêu dấu, Giáng Sinh đã trở lại,
Mẹ lần đầu phải xa ngoại, xa con.
Chón ngục tù dù khổ sở héo hon,
Lòng mẹ vẫn sắt son cùng đất nước.

Biết làm sao khác được,
Khi bạo quyền đang tàn ngược với dân.
Mẹ cúi đầu chịu lỗi với người thân,
Và xin ngoại tha cho phần bất hiếu.

Mẹ tin tưởng ngoại và con đều hiểu
Nỗi khốn cùng của bao triệu dân Nam.
Nếu mình không tiêu diệt lũ gian tham,
Thì sẽ mất giang san vào tay Chệt.

Quê hương là trên hết,
Mẹ có chết cũng đành,
Nhưng dạn lòng phải bên bỉ đấu tranh,
Không muốn thấy dân mình thành nô lệ.

Con và ngoại đêm nay cùng đi lễ,
Hãy cầu xin cho mẹ được kiên cường,
Cho dân lành thôi gánh chịu đau thương,
Cho đất nước thoát con đường bất hạnh.

Con có biết nhiều trẻ em đêm thánh,
Cũng như con dường chịu cảnh "mồ côi",
Đón Giáng Sinh mà đòi đoạn khúc nôi,
Thương cha mẹ mỗi mòn nơi tù ngục.

Họ như mẹ đã chối từ hạnh phúc
Của riêng mình để liên tục dần thân,
Cất lên giùm tiếng nói của người dân,
Đem xương máu thấp dần từng ngọn đuốc.

Mẹ thâm hiểu, đây chỉ là mơ ước,
Nhưng nếu toàn dân vì nước một lòng
Chịu hy sinh để cứu vớt non sông,
Thì Cộng sản quyết sẽ không tồn tại.

Mẹ mong mỗi dân ta đừng ỷ lại,
Đất nước mình, mình phải tự thân lo.
Đừng cậy trông vào "thế giới tự do",
Ai cũng chỉ bo bo quyền lợi họ.

Họ chỉ phán dăm ba câu này nọ
Để tuyên dương cùng cô võ vu vợ.
Tội dân mình vẫn cứ mãi ngây thơ,
Ôm ảo vọng ngóng chờ hè đỏ tuyệt.

Thương con cháu ngày sau trên đất Việt,
Tìm cội nguồn nào biết hỏi nơi đâu.
Máu Rồng Tiên đã pha trộn khác màu,
Lịch sử cũng bị giặc Tàu viết lại.

Chung quy bởi lũ cầm quyền vô loại,
Mà chúng mình mãi mãi mất quê hương,
Người dân lành gánh chịu lắm đau thương,
Cả đất nước là một trường oan nghiệt.

Tổ quốc sẽ vẫn muôn đời bất diệt,
Dù giặc Tàu đem nước Việt xóa tên,
Nếu mọi người vẫn một dạ trung kiên,
Luôn nhớ đến công tổ tiên gây dựng.

Nhưng đau đớn, dân đã quen hờ hững,
Biết bao giờ mới khứng chịu đứng lên,
Kẻ đêm ngày lo hưởng thụ triền miên,
Kẻ quên hết thời vượt biên khốn khó.

x

x x

Người buông bút, đèn mờ cay mắt đỏ,
Lời thánh ca về theo gió nấu nung,
Miệng lâm râm câu "Đêm Thánh Vô Cùng",
Nỗi chua xót chợt bùng như lửa hạ.

*Trần Văn Lương
Cali, 12/2017*